

Dascălul Mihai Petre debutează literar cu „Cretă color”

Profesorul, acum pensionar, a adunat într-un volum plin de umor amintirile sale în calitate de dascăl, diriginte și inspector școlar

Ada Beraru

A seară, Biblioteca Județeană „Ovid Densusianu” Hunedoara-Deva a organizat la Galeria de Artă din municipiul Hunedoara un eveniment cultural deosebit: lansarea volumului intitulat „Cretă color”, semnat de apreciatul dascăl de limba și literatura română Mihai Petre.

„Palmaresul” profesorului conține o sumedenie de articole, studii și eseuri, apărute în prestigioase reviste de specialitate și reviste literare. „Limba română”, „Ardealul literar și artistic”, „Semne”, „Vatra”, „Județii și Materiale de Onomastică”, „Confluente lingvistice”, dar s-a remarcat mai ales prin cercetările și lucrările sale dedicate toponi-

miei. Cartea sa „Introducere în toponimia urbană românească” (Deva, 2001) este prima lucrare care abordează în literatura de specialitate de la noi, problemele teoretice ale acestei discipline lingvistice, relevând importanța toponimelor urbane pentru istoria, geografia, etnografia, psihosociologia oricărui spațiu urban. Au urmat alte două lucrări de referință. Toponimie urbană hunedoreană” (Timișoara, 2012) și „Urbanonimie hunedoreană – particularități și perspective” (Cluj-Napoca, 2013). De asemenea, Mihai Petre este și autorul unui volum de interviuri cu dascăli hunedoreni de ieri și de azi, „Interviuri hunedorene”, carte lansată anul trecut.

Rep: Sunteți cunoscut în peisajul hunedorean prin lan-

sările de carte pe care le-ați prilejuit în comunitate. La ce număr ajungeți cu „Cretă color”?

Mihai Petre: - Cred că este al zecelea volum, dar e primul de literatură. Până acum au fost cărți de știință, de știință aplicată în toponimie urbană, au fost, apoi niște cărți cu interviuri cu personalități hunedorene și cu profesori, iar aceasta este prima carte de debut literar. La bătrânețe oamenii mai fac... și prostii (râde!)

De ce ați simțit nevoia, până la urmă, să scrieți și o carte de literatură?

Pentru că s-au adunat mai multe amintiri și am simțit eu că ar fi bine să treacă dincolo de suflet și să fie împărtășite și generațiilor mai tinere, care nu știu ce și cum am trăit noi.

În calitate de dascăl vreme de câtevazeci de ani, percepți o diferență uriașă între generații? Am putea vorbi de o prăpastie între generații?

Nu! O prăpastie nu, însă diferențe sunt și e normal să fie. Pe de o parte e aspectul pozitiv: faptul că tânăra generație se racordează mult mai ușor la vremurile în care trăiește, la toate noutățile științei, ale tehnicii... Însă au un anumit fel de a vedea lumea și, de multe ori, totul este luat așa... prea la lejer... Totul li se cuvine, totul li se permite, pentru că au mai drepturi și mai puțin obligații. Dezavantajul este această lipsă de ancorare în munca serioasă. Generațiile asta cred că totul vine de la sine: că e suficient să ajungi la liceu și nu mai trebuie să înveți, că e de ajuns să ajungi la facultate, unde nu trebuie să mai

înveți, că și așa termini și... nă la urmă, să scrieți și o carte de literatură?

Dacă ar fi să-i invitați pe hunedoreni să vă citească

noul volum, cum ați face-o?

I-aș ruga pe cititorii mei să nu caute identități în carte, să nu facă un detectivism pe text, pentru că toate numele sunt schimbate și, dește toate povestirile au un sâmbure de realitate, de la un punct înlocuit, intervine ficționalul. Încercarea de a asocia întâmplările povestite de mine în volum cu persoane și locuri ar putea să ducă la pierderea

frumuseții lecturii. Cititorii probabil vor fi cei interesați de viața școlii: foarte mulți dintre colegii mei, dintre foștii elevi, se vor regăsi într-un rând sau un paragraf al cărții. Celor care nu intră în categoria asta, le-aș recomanda volumul pentru că astfel vor putea să înțeleagă ceva din tinuturile care au fost: cum se gândea și se trăia acum 25-30-40 de ani.

● EXTRA

Peste 40 de ani la catedră!

„Mihai Petre este un nume binecunoscut și foarte apreciat atât de colegii de breasă, profesori de limba și literatura română, cât și de zecele de generații de elevi cărora le-a însoțit dragostea și respectul pentru materia pe care a predat-o și pentru care a avut o veritabilă vocație. Student eminent al Facultății de Filologie a Universității din Cluj, șef de promoție în 1972, a fost același dascăl de excepție în toți anii de profesor, dascăl de care elevii lui își aduc aminte cu dragoste și recunoștință. Cel mai recent volum al dascălului are drept subtitlu „Amintiri din cariera... „nu doar hunedoreană” și cuprinde o serie de proze a căror temă principală o reprezintă amintirile autorului din îndelungata lui viață de dascăl, evocarea unor colegi de breasă, rememorarea unor momente din îndelungata lui carieră petrecută la catedră. Autorul redă și reînvie, cu talent și de multe ori cu umor, atmosfera din învățământul românesc înainte de momentul 1989, modul în care profesorii și elevii au rezistat rigurilor acelor vremuri, dar și transformările suferite de viața școlară în ultimii 25 de ani. Observator atent și competent al mediului școlar românesc, Mihai Petre este un cunosător al tuturor mecanismelor văzute și nevăzute care au animat viața școlară în cei peste 40 de ani pe care autorul i-a petrecut la catedră” afirmă managerul Bibliotecii Județene Hunedoara, Sebastian Băra.